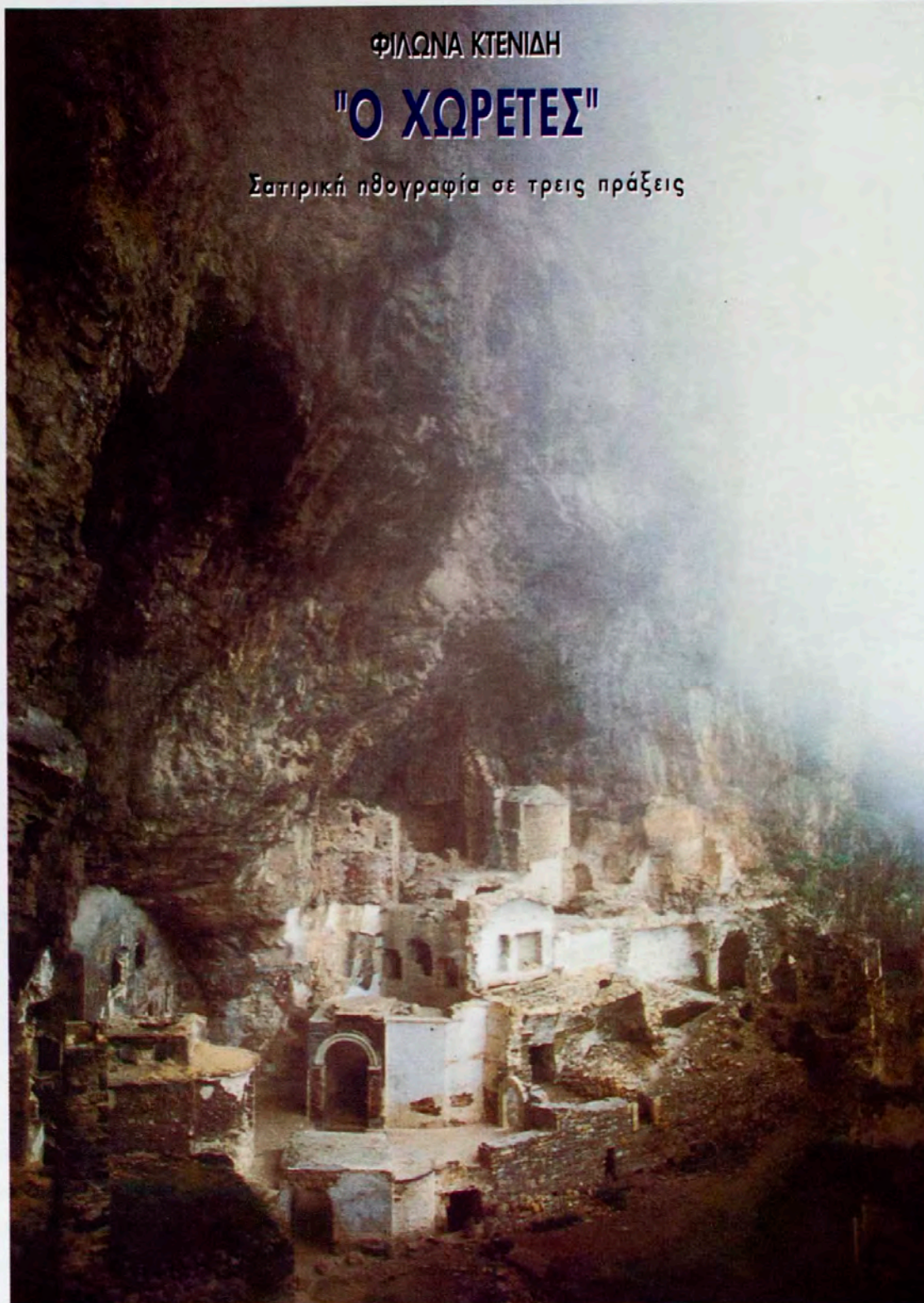

ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΥΚΛΟΣ "Οι άκρες του πολιτισμού μας" ΠΟΝΤΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΝΤΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ:

Διανομή

ΣΤΥΛΟΝ Κτηματίας

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Δάσκαλος

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ Γιατρός-ανεψιός του Στύλου

ΠΟΤΖΙΟΛΟΝ Νέος-ανεψιός του Στύλου

ΦΡΟΣΩ Πρόεδρος "Προσφυγικής Μερίμνης"

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Σύζυγος Χριστάκη

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Οικιακή Βοηθός

Γιώργος Σαλιγγίδης

ΛΑΖΑΡΟΣ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ

ΜΩΥΣΗΣ ΑΡΑΒΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΕΛΛΑ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΑΤΑΛΙΑ ΕΥΦΡΑΙΝΙΔΟΥ

ΕΛΕΝΗ ΖΟΥΡΝΑΤΖΙΔΟΥ

Στο τέλος της Β' και Γ' πράξης ποντιακοί χοροί
από μεγάλα και μικρά παιδιά του συλλόγου.

Την αποψινή εκδήλωση
ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ

Ο ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ & Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΝΤΙΩΝ ΚΑΡΕΑ- ΒΥΡΩΝΑ

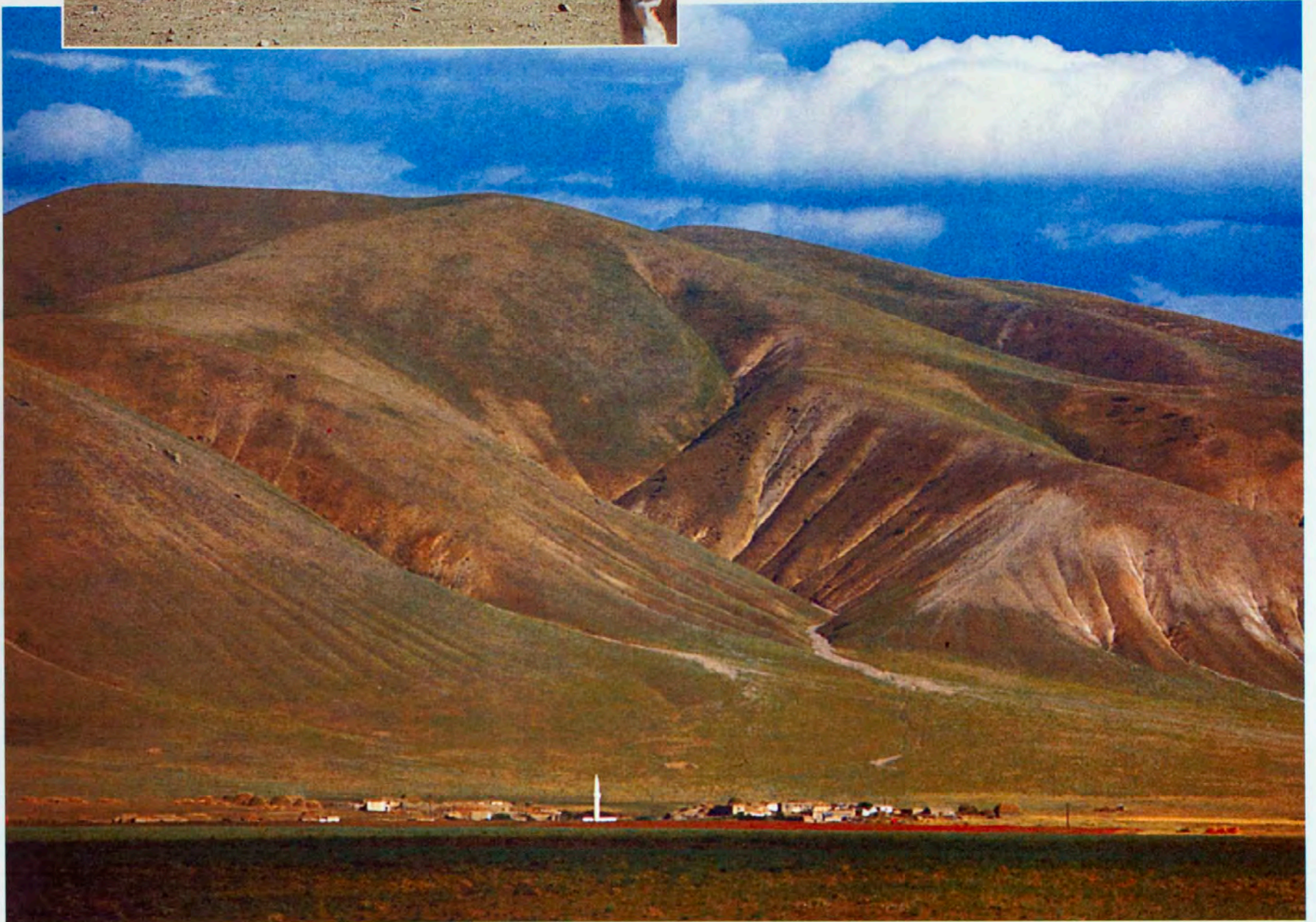
ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Τα χρόνια 1922, 1923 και 1924, μετά την Μικρασιατική Καταστροφή, που κύματα προσφύγων από την Μικρά Ασία, την Ανατολική Θράκη και τον Πόντο κατέκλυσαν την Ελλάδα, ο γηγενής πληθυσμός, παράλληλα με το Κράτος, έκανε και αυτός ό,τι μπορούσε για να βοηθήσει τους άτυχους ξεριζωμένους αδελφούς. Η Πρόεδρος ενός Σωματείου "Προσφυγική Μέριμνα" που συστήθηκε για να βοηθήσει τους πρόσφυγες, χήρα, νέα και πλούσια, πάει σ'ένα προσφυγικό χωριό για να δει και να καταγράψει τις ανάγκες των Προσφύγων.

Εκεί γνωρίζεται μ' ένα οικονομικά καλοστεκούμενο, γεροντοπαλλήκαρο, πρόσφυγα από τον Πόντο, που μιλάει μόνο ποντιακά. Αναμεταξύ τους γεννιέται ένα αίσθημα που το κρύβει επιμελώς ο ένας από τον άλλον και χάρη στο οποίο υποβάλλεται ο καθένας στο βάσανο της εκμάθησης της διαλέκτου του άλλου "εν κρυπτώ και παραβύστω".

Ο συγγραφέας δημιουργεί σκηνές σπαρταριστές. Σατιρίζει πρόσωπα και καταστάσεις, παρουσιάζει τύπους ζωντανούς και, το πιο σπουδαίο, αφήνει για τους μεταγενέστερους μια εικόνα της κατάστασης που δημιουργήθηκε στην πρώτη επαφή και στον πρώτο συγχρωτισμό που έγινε στην αρχή της προσφυγικής εγκατάστασης. Μεγάλο μέρος του διαλόγου γίνεται στη νεοελληνική, πράγμα που διευκολύνει τον μη Πόντιο θεατή να κατανοήσει, να χαρεί και να χειροκροτήσει τις σκηνές αυθόρμητου γέλιου που δημιουργεί ο Συγγραφέας.

ΠΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Όταν οι Έλληνες του Πόντου, μετά τη Μικρασιατική καταστροφή τον Αύγουστο του 1922 και τη συνθήκη της Λωζάννης του 1923 για την ανταλλαγή των πληθυσμών, ήρθαν στη μητέρα Ελλάδα, έφεραν μαζί τους και την παραδοσιακή τους κληρονομιά - ήθη, έθιμα, χορούς, τραγούδια.

Έφεραν ακέραια την Εθνική τους φυσιογνωμία όπως την διαφύλαξαν αιώνες ολόκληρους με αγώνες, θυσίες, εθνικά μεγαλεία και δοκιμασίες στην ανατολική εκείνη έπαλξη του Ελληνισμού.

Εβδομήντα πέντε χρόνια από τότε και οι ιστορικές μνήμες ζουν και υπάρχουν ολοζώντανες γι' αυτούς και για τα παιδιά τους. Συλλέγουν και δημοσιεύουν το λαογραφικό τους θησαυρό. Ανιστορούν τις Ιερές Μονές τους όπως Παναγία Σουμελά, Άγιος Ιωάννης Βαζελώνος, Άγιος Γεώργιος Περιστερεώτας, Παναγία Γουμερά κ.ά. Ακόμα, διατηρούν τη θεατρόφιλη παράδοσή τους και την αγάπη τους στο θέατρο, που και σήμερα, 75 χρόνια μετά τον ξεριζωμό, παρουσιάζει άνθηση, με νέους ερμηνευτές και θεατρικούς συγγραφείς.

Στα πολυάριθμα σωματεία που ίδρυσαν λειτουργούν σχολεία παραδοσιακών χορών και τραγουδιών και διδάσκονται και μεταλαμπαδεύονται στα νέα παιδιά τα ποντιακά ιδανικά. Οι χοροί τους, οι περισσότεροι, αρρενωποί. Είναι έκφραση του ακριτικού πνεύματος και των ακριτικών τραγουδιών που τραγουδιούνται και σήμερα. Ο Ακρίτας ήταν και είναι το ιδανικό πρόσωπο, ο ήρωας, το πρόσωπο της λεβεντιάς και αντρειωσύνης. Το σύμβολο αυτό, ο Ακρίτας, επηρέασε την εθνική κατάρτιση και τη συγκρότηση των Ελλήνων του Πόντου.

